

België – Belgique
P.B.-B.P.
3550 Heusden-Zolder 1
B C 4104

NIEUWSBRIEF

*Kankala-Kananga-Congo
Project voor straatkinderen
Jaar 2002...No 7.*

P 209872

Afgiftekantoor 3550 Heusden-Zolder
3^e Trimester 2002 15 september 2002
Driemaandelijks tijdschrift .N7

Verantwoordelijke Uitgever: Miya Dammans – Kapelstraat 73 – 3550 Heusden-Zolder'

Uit het dagboek van Johan Venken.

Voor ons hier even ten zuiden van de evenaar, vangt een speciale tijd aan. Het is de periode, waarbij we zuinig moeten omspringen met onze waterstocks. Want vanaf de maand mei, hebben we hier het droog seizoen. Zo een dergelijke vroege invasie hebben we hier nooit mogen ervaren. De laatste keer dat ik van een tropische bui, drijfnat thuis kwam, dateert al van 2 mei. Normaal mogen we ons nog aan serieuze vochtigheid verwachten tot half mei.

We kunnen ons moeilijk voorstellen dat in Kenia, een buurland, men geen raad weet met het water en met de overstromingen.

In plaats van veel water, hebben we hier, volop zand. Op veel plaatsen is er per fiets geen doorkomen meer aan. In deze periode van het droog seizoen kunnen de ochtenden redelijk fris zijn, met soms hevige mist. Door de dag waait er een warme wind die de lucht vult met veel stof, alsook met heel wat as van de broussebranden, lucht die dan een constante brandgeur heeft.

Alarm in deze dagen, voor al degenen die boomplantages hebben. Ook voor onze jonge boompjes in Tshilumba was er gevaar, maar tot hiertoe hebben we ze uit de brand kunnen houden. Het afstoken van de twee meter hoge brousse-grassen, is en blijft een slechte gewoonte van de mensen, maar begrijpelijk, gezien dat het afmaaien met een machete of coupe-coupe in zulke hitte, zware arbeid is. Ook toont de zon zich tijdens het droog seizoen duidelijk anders. Een anders, dat moeilijk te omschrijven valt, maar dat blijkbaar een enorme invloed heeft op het gestel van de mens. Ik kwam op plaatsen waar de ganse familie te bed lag. Iedereen had blijkbaar wel iets in die beginperiode. Nu pas, worden volop madiotos gemaakt. Madiotos zijn eigen gefabriceerde blokken aarde die men laat drogen in de zon, om een nieuw huisje te bouwen of te herstellen. Ook de

brikkenbakkers profiteren om hun productie op te voeren en een serieuze stock aan te leggen.

Ook wij maken van deze periode gebruik om verder te bouwen en te herstellen in Kankala en Tshilumba.

Hartelijke groetjes. **Johan**

Teksten uit het Dagboek van Johan Venken:

Uit de brieven van Appie.

1. Kankala 'famille de Dieu'.

Op 14 april 02 was er een gezamenlijke familiedag te Kankala. Alle kinderen en al het personeel was die zondag te samen. Deze samenkomst werd geleid door de priester Abbé Beya Nkunza. De kinderen werden verdeeld in groepen al naar de leeftijd, eveneens het personeel. Er moest dan geantwoord worden op de vraag: "wat bevalt je te Kankala en wat staat je er tegen" ? De abbé en zijn assistent animeerden deze gesprekken. Alles werd geëvalueerd in de kapel en herschreven op grote vellen papier opgehangen aan enkele koorden. Het waren openhartige bekentenissen. Daaruit zullen positieve gevolgtrekkingen genomen worden die zowel tengoede komen voor het personeel als ook voor de kinderen.

Den 23e april keerden Miya en André terug naar België, zeer moe maar voldaan, na de herstructurering doorgevoerd te hebben. Aan beiden een zeer hartelijke dank. Het was niet gemakkelijk maar het loonde de moeite. Gelukkig komt Miya in November terug voor zes maanden om opnieuw de draad op te pakken.

2. Jeugdbeweging.

Zuster Nicolle en Justin medebroeder alsook twee buurvrouwen starten de KA, een jeugdbeweging rond twee Congolese heiligen. Tijdens de dagmis deden er vijf hun beloften. Ik kreeg ook een halsdoek om bij die gelegenheid. De stof was niet van al te beste kwaliteit, want door de regen werd mijn hemd gans rood. De welpen en scouts zijn ook zeer actief.

Op zondag 25^e augustus was er terug feest te Kankala. 23 jochies en jongens, gewezen straatkinderen, deden hun belofte, ieders naam wordt afgeroepen en met ernst beantwoord (hij wordt serieus genomen, hij is iemand) en komt naar voren op de geleende sloffen van zijn vriendje, na de zegening werd ieder een houten kruisjes om de nek gehangen en een halsdoek in de kleuren van de KA. Te samen in een halve kring spraken

ze de belofte uit. Er werd een vuurtje aangestoken in de kapel, en zij hielden er de handen boven. Hierna was er spel en dans en een koekje in de lommer van enkele bomen, en ze wachtten op een maaltijd.

3. Creativiteit: pluimvee, karretjes van draad, blikjes en van vliegenhout. Boetseren, zangkoor, voetballen, zwemmen, vissen en figuurzagen. Nu komt er ook theater bij alsook het aanleren van kaartjes te schilderen om te verkopen aan de weldoeners.

4. Wat een verrassing.

'Vraag en aanbod' stuurden ons tweemaal tien kistjes voor de 13 jongens die het vak van schrijnwerker en metser geleerd hebben. Daarvoor hartelijke dank. Het was een hele karwij om de nodige materialen samen te stellen en iedereen kreeg een kistje mee naar huis. Voor de 5 finalisten van agri moest al het gereedschap gekocht worden.

Ook bouwen in ... KAMAYI, ons meisjeshuis

Zoals U al kon lezen in brief nr 5, waar Miya uitvoerig vertelde over haar terugkeer naar Kananga was er ook sprake van een ex-Kasayer: André Thys.

Vier maanden ben ik weer in ons eigen landje, hoog tijd om wat te vertellen over mijn werk en verblijf in Kananga.

Deze stad was mij niet vreemd daar ik er enkele jaren werkte voor de spoorwegen.

Het was in die tijd dat ik de mannen van de Bouworde en vele paters leerde kennen.

Ons huis was ook hun thuis.

Dertig jaar later, op vraag van Miya en de Bouworde, ging ik terug naar Kananga

om er een huis van de straatkinderen, meisjes tussen drie en veertien jaar, te helpen restaureren. Dit huis was vroeger een klein hotelletje, maar volledig onderkomen.

Het project Kankala kon dit pand opkopen en na enkele dringende herstellingen konden de eerste meisjes samen met een paar begeleiders er hun intrek nemen.

Het huis zelf was zeer geschikt voor de opvang van de kinderen door het aantal

kamertjes die er waren alsook de sanitaire installaties die welliswaar in erbarmelijke staat waren ... maar er viel iets moois van te maken.

Er zou wel moed, wilskracht en veel geld nodig zijn om dit te verwezelijken.

Gelukkig konden we terecht bij een Nederlandse organisatie die ons de nodige financiering schonk, waarvoor onze oprechte dank. Dus konden we beginnen!

Als ik er een eerste kijkje ging nemen was ik toch aardig geschrokken, zo een oppervlakte van daken in drie maanden, zonder te denken aan alle overige herstellingen, was in mijn ogen een hopeloze zaak! Maar het onthaal van de kinderen en begeleiders was zo uitbundig, zo mooi en zo geestdriftig, dat ik niet meer durfde denken het niet aan te kunnen, "article 15" zal wel helpen, dacht ik! Het startschot was gegeven!

Na een zoektocht van enkele dagen om de nodige materialen te verzamelen, ben ik samen met vier metsers, half februari begonnen met de verroeste golfplaten en het vermolmde hout te verwijderen. Een nieuwe houtconstructie, het leggen van de nieuwe golfplaten dit alles manueel, zonder vele werktuigen en onder het toezicht van "de zon", die haar best deed om ons alle dagen 45° tot 52° graden warmte te schenken, vergde van ons wel veel zweet! Toch maakten we dag na dag vorderingen en konden we in April kijken naar verblindende nieuwe daken. Het was ons gelukt, ondanks het tekort aan aangepaste werktuigen, aan water om mortel te maken, aan vervoermogelijkheden...

Nu was het wel hoogtijd, om goten en waterréservoirs te plaatsen, voor het begin van het droog seizoen. De goden waren ons gunstig, toen de goten en de drie grote vergaarbakken geplaatst waren werden we beloond met de laatste hevige tropische onweders.

Het was tijd om te gaan, het werk was niet af, de muren van de omheining moeten in het droog seizoen nog gestut worden alsook het verven binnen en buiten, dit kunnen mijn bouwgezellen wel aan.

Het was een heerlijke belevenis, de vriendelijke glimlach van deze kinderen, die nu in

*Het droge konden slapen in hun kamertjes, vergeet ik nooit meer.
 Ook de dankbaarheid
 van de begeleidsters was enorm, ondanks het feit dat ze allen, drie
 maanden in het
 stof en de vuiligheid van onze verbouwingen hadden geleefd.
 Maar het mooiste moment was 's morgens, bij onze aankomst, toen we
 van een dertigtal lachende gezichten, een luidend "Moyo Tatu André"
 kregen.
 Deze onvergetelijke belevenis eindigde, een paar dagen voor ons
 vertrek, met een dankfeestje, met veel gezang en ritmische dansen.
 Dit afscheid en de liefde die ik kreeg
 van de kinderen draag ik in mijn hart voor altijd.*

DE PLOEGER

Ik vraag geen oogst; ik heb geen schuren.
 ik sta in uwen dienst zonder bezit.
 Maar ik ben rijk in dit:
 dat ik den ploeg van uw woord mag besturen,
 en dat gij mij hebt toegewezen
 dit afgelegen land en deze
 hoge landouwen, waar - als in het uur
 der schafte bij de paarden van mijn wil
 ik leun vermoeid en stil -
 de zee mij zichtbaar is zover ik tuur.
 Ik vraag maar een ding: kracht
 te dulden dit besef, dat ik geboren ben
 in 't najaar van een wereld
 en daarin sterven moet.
 Ik zal de halmen niet meer zien
 noch binden ooit de volle schoven,
 maar doe mij in den oogst geloven
 waarvoor ik dien.

Adriaan Roland Host

Uw steun is van harte welkom ! Merci pour votre aide !

Om te storten:

1. Als U geen fiscaal attest wenst stort dan:

op Rek. Nr.-457-5178851-27 "Vrienden van Kankala"

Kapelstraat ,73 3550 Heusden-Zolder
Vermelding: Appie (of) Johan (of) Miya / Kankala-Congo

2. Indien U een fiscaal attest wenst stort dan: (minimum 30 €)

op Rek. Nr.-000-0901974-68

Scheut – Ontwikkelingssamenwerking V Z W

Ninoofsesteenweg, 548 – 1070 Brussel

Vermelding: 02.243.023: V.J.K.- Kananga-RDC-Appie
(of) Johan (of) Miya.

3. Onze Nederlandse vrienden kunnen storten op:

Zusters van de Choorstraat – Vrienden van Kankala

INZ. Projecten-Giro Nr – 4199741

Vermelding: Appie V.W. / Kankala.

Met dank vanwege de werkgroep "Vrienden van Kankala"

Frans D., Frans W., Harry, Richard, Zr. Brigit, Zr. Roza, Theo,
Emiel en Monique, Paul M., Fons, Guido, André, Paul V. en Miya.